

instrument, een soort harp . . . en dan eensklaps een dreunend schot en van de vogel is niets anders meer te zien, dan een hoop veeren omdat het schot van veel te dichtbij kwam.

Neen! Jager, deze vogel is niet uit nieuwsgierigheid zoo weinig schuw, zeg liever dat hij uitgelaten van vreugde was u te zien, gij groote jager, bewapend of gij een beer wildet schieten De vogel vond u prachtig met uw groene hoed.

Bestaat er een mooier wezen in het bosch, dan de Järpe? met de betooverende halskrulletjes en de veerentooi bruin en beige en in de zon een ontelbaar aantal kleuren; zoodra hij geschoten is, slechts een vernielde vederbos. Dit is geen jacht, dit is moord op argelooze dieren.

Eigenlijk moest het altijd verboden zijn Järpen te schieten. Gij moogt het uzelf en uw kinderen niet te verwijten hebben, de poëzie uit het bosch te hebben verdreven. Zonder romantiek en poëzie is het leven dood en het bosch slechts een bosch.

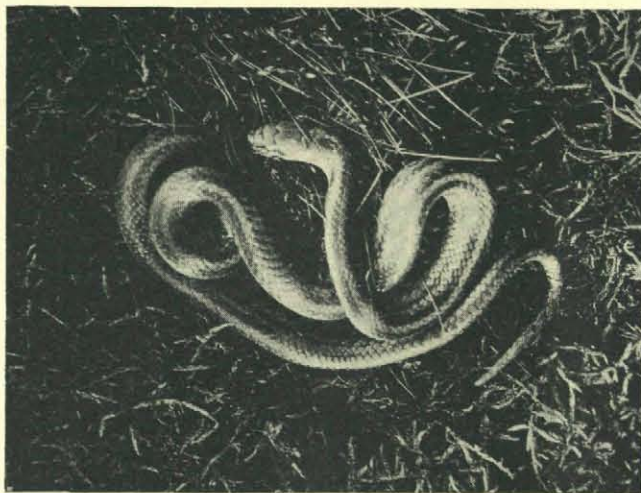
De Zweedsche houtvester E. Geete schreef dit alles en ik wil hem dankzeggen voor zijn ontboezeming.

Diepenveen.

B. STOFFEL.

Een gladdeslang uit het Bunner Veen in Drenthe. *Coronella austriaca* Laur. in ons land niet zoo'n alledaagsche verschijning. Uit Drenthe was het hier afgebeelde exemplaar 't eerste,

dat ik in handen kreeg, dank zij den Heer G. A. Brouwer uit Groningen, die het dier ontdekte aan den rand van een Sphagnum-moerasje in het Bunner Veld. Het was een fraai bruin gekleurd mannetje met rossige onderzijde, had 53 cm lengte. Aanvankelijk werden wij wat misleid door zijn eigenaardige teekening. Meestal is *Coronella austriaca* min of meer donker gestippeld of althans zijn de rug- of zijbanden min of meer onderbroken. Bij dit exemplaar waren zoowel de dorsale als de laterale lengtestreepen geheel ononderbroken, wat mij eerst deed denken aan een groote hazelworm, maar weldra kwamen wij tot de slotsom, dat het een afwijkend geteekend exemplaar van de gladdeslang moest zijn. Volgens F. Werner (1907) in P. Krefft, Das Terrarium, p. 430 komen dergelijke exemplaren met lengtebandteekening voor in de Oostenrijksche Alpen. Ik weet niet, of meer dergelijke exemplaren uit ons land bekend zijn. Dit exemplaar is thans in de collectie van het biologisch station te Wijster aanwezig. Het dier werd gevangen op 12 September 1937.

Gladde Slang.

Wijster (Dr.)

W. BEIJERINCK.

Een ontwaakt citroentje op eerste Kerstdag 1937. Met een vriend op excursie zijnde op het oude landgoed „De Klencke” bij Oosterhesselen (Dr.) trof ons, aan een boschzoom gekomen onder eik, beuk en spar met veel blauwe boschbes, het dartele spel van een citroenvlinder in de zon en dat op 25 December! Het dier bleef echter laag vliegen tusschen de boomen en rustte lang in het groene twijgwerk van de boschbessen. De temperatuur was bijzonder mild voor dezen tijd van het jaar.

Wijster (Dr.)

W. BEIJERINCK.

Een vroege Boerenzwaluw. In de Schagerkrant van eind Febr. stond vermeld, dat daar reeds de zwaluw gezien was. Nu ja, aan een krantenbericht hecht men nooit zoo veel waarde, dus ik dacht hier ook niet verder over na, totdat den 6en Maart een zwaluw voor me langs scheerde. 's Avonds moest ik het boekje „Voorkomen en trek der in Nederland in het wild waargenomen vogelsoorten” van Dr. G. J. van Oordt en Dr. Jan Verweij, waarin de trek nauwkeurig is opgenomen, eens raadplegen. Hierin staat: „zeer spaarzame enkelingen keeren reeds in de tweede Maarthelft bij ons terug, meest niet in wat grooter aantal voor half April.

Dit was dus wel een vroege zwaluw.

Koegras, 7 Maart.

GERRIT DE BEURS.